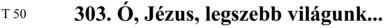
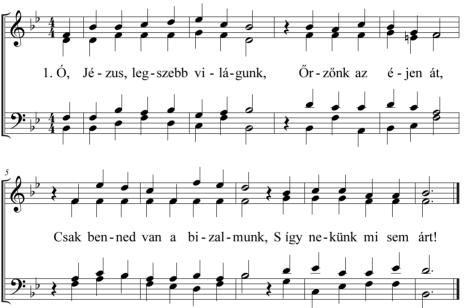
T 49

302. Örvendez az én lelkem...

- Dicsőségben kelek fel, A sír hantja alól, Hogy megteljek élettel Isten orcájától! Tudom, hogy kiben hittem, Tudom, Megváltóm él, Ő szól, s a porból testem Majd új életre kél!
- 3. Tudom, hogy Őt szeretem, Ki előbb szeretett, S Lelkének kegyelmével A mennybe felvezet! Azért vígan haladok A boldog menny felé, Mert Jézus által jutok A nyugalomba én!

- 2. Az Te vagy, ki nékünk adtad A már elmúlt napot, Az életet és irgalmat, Ó, Jézus, annyi jót.
- 3. Mi dicsérjük szereteted, Mely kimondhat'lan nagy, Mely mindörökké belőled, Ó, Jézus, ránk árad.
- 4. Ha a hitetlenség éje Ront, mint az áradat, Légy a tieid védője, Adj hiterőt s vigaszt!
- Tarts erősen, míg itt vagyunk, Mint Sion polgári, Míg életutunk be tudjuk Boldogan végezni!
- Ó, vígy minket megnyugodni Atyánk országába, Mert Te fogsz hajlékot adni Annak, ki győz vala.